

начнали да издаватъ, диви гласове, да са биятъ и по всѣкакъвъ видъ да си криватъ тѣлото. Царицата, като че нечаянно чувала тозъ викъ, питала: „Какъвъ е тозъ страшенъ шумъ?“ Хората, на които тя отправяла тозъ въпросъ, знаяли всичко и били гоже изнапрѣдъ приготвени въ отговоритѣси; тѣ преди всичко искали да скриятъ отъ царицата и да ѝ кажатъ, че туй е ничтожно нѣщо и не заслужа нейното внимание; изпослѣ обаче ѝ откриватъ сжщата истина; но; изпослѣ обаче ѝ откриватъ сжщото истина; но, „Ваше величество,“ казвали тѣ, „Не дѣйте са спира, страшно нѣщо е да гледа чловѣкъ какъ лошия духъ мчи туй невинно сжщество.“

— Боже мой! отговаряла тя, защо да оставимъ тжзъ бѣдна безъ никаква помощъ?

И заповѣдала да са спрѣ каретата; тя са приближавала при мнимопобѣснѣлата. Тукъ изново съ дѣйствувателитѣ на нейното коварство я молили да направи трудъ да излазя изъ колата, но тя невнимавала на тѣхнитѣ просби, приходила при побѣснѣлата, показала много знакове на състрадание, и послѣ, предъ очитѣ на народа, я къретила и съ голѣма набожностъ произнасяла: „Богъ Господъ е изцѣрилъ съ силата си много бѣсни; той изцѣрва и тебе, раба Божия (произнася името), отъ всѣкакви душевни и тѣлесни узи.“ Слѣдъ туй побѣснѣлата пристаяла да лудува, смирявала са и дохождала въ себе си, като че са избавяла отъ дявола, който я магилъ и неоставялъ въ спокойствие. Чудотворката, слѣдъ туй богоугодно дѣло, продължавала, измежду въслицианията на обожающия я народъ, шествието си.

Въ живота на сжщата царица са срѣща и слѣдхущата хитрость: За да покаже остроумието и дарбитѣ си предъ простия народъ, тя заповѣдала да ѝ са принасятъ най-значителнитѣ и важнитѣ, най-